

GROENLINKS

Architectenduo ontwikkelt alternatieve visie voor De Binckhorst

Door Jan Spijk

Corine Keus en Nanne Verbruggen hopen dat het nog niet te laat is. De twee oprichters van het architectenbureau E19 hebben donderdag 9 juli 2009 hun alternatieve visie gepresenteerd voor de toekomst van industrieterrein De Binckhorst. De webredactie van Groen Links Den Haag ging met hen mee op een zwerftocht langs Haagse bedrijven in De Binckhorst.

Ze begrijpen best dat er een nieuwe ontwikkeling in De Binckhorst nodig is. Corine Keus en Nanne Verbruggen zijn ook niet tegen het bouwen van woningen of het verplaatsen van bedrijven. Er is immers leegstand en daarom is het goed dat de gemeente Den Haag plannen heeft voor het gebied. Ze vrezen echter dat met een 'Manhattan aan de Vliet' - met appartementenflats van 140 meter hoogte en het verplaatsen van typische Haagse bedrijven - de ziel uit dit unieke gebied verdwijnt.

Doodsteek

Corine Keus: "Het gaat om familiebedrijven die soms al een eeuw bestaan. In gesprekken met de eigenaren blijkt dat ze verbonden zijn aan De Binckhorst. De klanten komen uit de stad of uit de nabije regio. De Binckhorst ligt lekker centraal en is goed bereikbaar. Ze verplaatsen naar een industrieterrein buiten de stad zoals de Harnaspolder is voor die bedrijven de doodsteek. Wat bijna iedereen dwarszit is dat de gemeente hiervoor maar weinig begrip heeft. Onder het mom van milieuoverlast dreigen veel familiebedrijven De Binckhorst te moeten verlaten. Je haalt de ziel uit een gebied dat zo typisch Haags is. Wij willen een visie waar je niet over de hoofden van de ondernemers plannen presenteert, maar dit samen met ze doet."

Passie en frustratie

Uit de bezoeken aan enkele Haagse bedrijven in De Binckhorst blijken twee dingen: in de eerste plaats passie voor het eigen vakgebied, maar ook frustratie over een onzekere toekomst. En ook wantrouwen tegen de gemeente Den Haag. Sommigen blijven echter een rasoptimist, zoals Allesandro Brutti, eigenaar van papierfabriek Jero. Ooit startte zijn grootvader (van Italiaanse afkomst) deze onderneming. Een beetje relativerend: "Ach, dertig jaar geleden zei de gemeente ook al dat we weg moesten." Dan met een serieuze ondertoon: "Het betekent wel onrust, omdat het vertrek nooit concreet wordt. Je investeert niet meer en bent voorzichtig om mensen een vast contract aan te bieden. Jero was één van de eerste bedrijven die zich in De Binckhorst vestigde. Je keek toen nog uit over de weilanden. Wat mij betreft is het een monument van de oude industrie."

Stadsgebonden

Ook Paul de Vos – zijn overgrootvader begon in oud-Scheveningen met de gelijknamige verffabriek – ziet zijn onderneming als stadsgebonden. Een paar jaar geleden is het bedrijf nog uitgebreid (de verffabriek heeft nu een totale oppervlakte van 3500 m²). "Ik durf de stelling ook wel aan dat het geen

probleem is om naast een verffabriek te wonen. We besteden veel aandacht aan het milieu en moeten daarvoor ook rapportages maken. Je hoort hier geen herrie en bovendien gaan we om 16.00 uur dicht. Het is raar dat niemand het vreemd vindt om naast KPN te wonen, terwijl het daar regelmatig een enorm kabaal is als het papier in containers wordt gekieperd. " De Vos levert aan veel schilderbedrijven in Den Haag en omgeving en ziet geen toekomst buiten de stad. "In 2004 hebben we met toestemming van de gemeente nog een enorme investering gedaan. Ik vind echt dat ons bedrijf in De Binckhorst gevestigd moet blijven."

Fietsend naar de klant

Timmerfabriek Breumelhof (bestaat al 135 jaar) heeft van de nood een deugd gemaakt. Vanuit De Binckhorst kun je gemakkelijk op de fiets of brommer bij de klant in Den Haag of omgeving komen. Dus staan er bij de ingang van de fabriek geelgroene fietsen en brommers. Eigenaar Ton Breumelhof ("Ik ben de vierde generatie en de vijfde staat klaar om het over te nemen") laat zien dat het bedrijf ook groen bezig is. Restanten houtafval verdwijnen in een silo en worden vermalen. Uiteindelijk worden ze verbrand en hiermee wordt het pand 's winters verwarmd. Een emmertje met as is alles wat er dan nog overblijft.

Knokken en zwoegen

Ben Spoelstra zegt voor behoud in De Binckhorst te zwoegen en te knokken. Hij is blij dat de Haagse ondernemingen op dit industrieterrein de handen in elkaar geslagen hebben. Hij hoopt dat de lokale politiek naar de ondernemers wil luisteren. Zijn autospuiterij dreigt ook uit De Binckhorst te moeten verdwijnen. "Je wilt niet weten hoeveel wij in milieuvriendelijker werken hebben geïnvesteerd. Soms denk ik wel eens dat de gemeente hier panden bewust laat verpauperen." Van een 'Manhattan aan de Vliet' moet hij in ieder geval niets hebben. "Bedrijven die ze hier willen, hebben geen enkele band met de stad en er wordt dan gebouwd voor leegstand. Blijkbaar geloven sommige mensen in sprookjes. Ik in ieder geval niet. "

Eendenvoer

We eindigen onze tocht bij drukkerij ANDO. Eigenaar Fokko Tamminga vertelt vol trots over de historie van zijn bedrijf en leidt ons rond. Ook hij roemt de locatie in De Binckhorst en wil daarom hier blijven. Op één van de werkkamers staat een zak met eendenvoer. Even later wordt duidelijk waarom die zak daar staat. Op het dakterras waggelt een eendenfamilie onze richting uit. "Ze zijn er nu eenmaal aan gewend dat wij ze voeren", zegt een medewerker met een glimlach om zijn mond. Een mooi tafereel, zo in het hart van een industrieterrein.

16 juli 2009